

[Lars Emil Johansen.]

Det, man i den forbindelse tilsyneladende har glemt at tage hensyn til, er, at fiskeressourcerne hovedsagelig stammer fra farvandet, der ligger uden for de sølle 12 sømil, hvormed man har ment at kunne forsvare de grønlandske fiskeriinteresser. Det bør være overflødigt i dette høje ting at gøre opmærksom på, at ingen nation kan være tjent med at have en fiskerigrænse af en vis størrelsesorden, hvis man ikke har fiskeforekomster inden for dette territorium. Det vil være det samme, som hvis man byggede store motorveje tværs igennem indlandsisen, uden at der er nogen befordringsmidler, der vil færdes på disse strækninger.

Nu må det forstås, at vi grønlændere ikke formår at beordre fisken til at yngle og at færdes inden for 12 sømils grænse. Nok ønsker vi at få større beslutningsret over egne sager, men så store beføjelser er der ingen af os der gør sig nogen forventninger om.

Grønland ønsker ikke en fiskerigrænse på 12 sømil, sådan som EF-bestemmelserne foreskriver. Grønland ønsker en fiskerigrænse, der sikrer beskyttelsen af vore fiskeressourcer. Det vil altså for nogle områders vedkommende sige en fiskerigrænse, der nærmer sig det tidobbelte af de intetsigende 12 sømil.

På denne baggrund vil jeg stille et par konkrete spørgsmål til udenrigsministeren. Kan det her skitserede krav fra Grønlands side om udvidelsen af fiskerigrænsen, dette krav, der er rejst som forslag til løsning af de grønlandske fiskeripolitiske problemer, gennemføres inden for EF-medlemskabet?

Den seneste tids begivenheder synes at bekræfte, at en del af riget har mulighed for at være forholdsvis frit stillet over for medlemskab eller ikke-medlemskab, såfremt der i denne landsdel er en hjemmestyreordning, der giver landsdelens myndigheder hjemmel til at træffe beslutninger i egne sager. Det er selvfølgelig klart, at jeg herved tænker på den eneste landsdel, der står i denne lykkelige situation, nemlig Færøerne. Lad mig derfor slutte med at spørge: kan udenrigsministeren bekræfte, at Færøernes eksempel har skabt præcedens for, at Grønland med en hjemmestyreordning vil få mulighed for selv at tage stilling til, hvilket forhold der skal være imellem landsdelen og EF?

Patursson (Færø):

I mit første indlæg i denne debat udbad jeg mig regeringens vurderinger af forskellige spørgsmål, der for mig at se må opstå ved, at Færøerne forbliver uden for EEC, medens Danmark er trådt inden for. Det var nu slet ikke fra min side ment som nogle skræmmebilleder, og min tale blev da ej heller holdt i nogen agitatorisk form.

Jeg skal villigt indrømme, at det på nuværende tidspunkt vil være meget vanskeligt at give et tilfredsstillende og udtømmende svar på de fremsatte spørgsmål. Fra statsministeren fik jeg da også bare delvis svar på mine spørgsmål. Jeg har noteret mig disse svar. De øvrige spørgsmål står fremdeles åbne og ubesvarede. Uden nu mod slutningen af denne debat at gå nærmere ind på disse spørgsmål skal jeg bare tilføje, at jeg ikke føler mig overbevist af statsministerens forsikringer. Lad os bare være ærlige. I danske har valgt, vi færinger har valgt. Og vi har valgt hver vores vej. Vi må tage konsekvenserne af disse valg og ikke krybe uden om dem som stoler på én.

Jeg kan ikke tilbageholde nogle bemærkninger til hr. Ivar Nørgaard.

Jeg kender ganske godt — fra den tid han var markedsminister — hr. Ivar Nørgaards ihærdige forsøg på at pådutte færinger og grønlændere sine uforbeholdne og uangribelige meninger om EECs fortræffelighed. Jeg kender ganske godt hr. Ivar Nørgaards krumspring for at overtale disse to folk til at følge den af ham optrukne politik.

Denne hr. Ivar Nørgaards politik fik et alvorligt grundskud ved grønlændernes nej til EEC. Denne hr. Ivar Nørgaards politik i Nordatlanten, ikke til fordel for de folk der bor ved dens kyster, men derimod til fordel for hans venner i Bruxelles, har nu ved afgørelsen i det færøske lagting fundet sit endelige og totale forlis. Men i stedet for at erkende sit nederlag fremturer hr. Ivar Nørgaard med beskyldninger mod regeringen. For hvad? For at overlade til færinger, og forhåbentlig også til grønlændere, nu uantastet selv at varetage disse sager, selv at tage beslutning i disse store spørgsmål.

Med denne sin opførsel har hr. Ivar Nørgaard for det første afsløret sine EEC-fremstød i Nordatlanten og for det andet, at han er en dårlig taber. Hvordan den nye